

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 94.078 van 16 maart 2001

A. 75.057/VIII-2071

In zake : **de vennootschap naar Zwitsers recht
"Ciba Specialitätenchemie Holding AG"**

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. France MAUSSION, advocaat,
H. Wafelaertsstraat 47/51 bus 1
1060 Brussel,

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Economie,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Benoît CAMBIER en
Mr. Luc CAMBIER, advocaten,
Jean-Baptiste Meunierstraat 22
1050 Brussel.

DE RAAD VAN STATE, VIIIe KAMER,

Gezien het op 22 juli 1997 ingediende verzoekschrift waarbij de vennootschap naar Zwitsers recht "Ciba Specialitätenchemie Holding AG" de nietigverklaring vordert van de beslissing "van de directeur van de Dienst voor industriële eigendom van het Ministerie van Economische Zaken, waarvan aan de gevolmachtigde van de verzoekende partij kennis gegeven is bij brief van 22 mei 1997, ontvangen op 23 mei 1997, waarbij die gevolmachtigde ervan op de hoogte wordt gebracht dat de Dienst "niet kan ingaan" op het verzoekschrift ingediend op 7 mei 1997, waarbij het herstel gevorderd wordt van het Europese octrooi nr. 0.599.600";

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer DEROUAUX, eerste auditeur-afdelingshoofd bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 23 mei 2000 waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt bevolen;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories van de partijen;

Gelet op de beschikking van 23 januari 2001, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij bepaald wordt dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 23 februari 2001;

Gehoord het verslag van mevrouw GEHLEN, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. VAN HOOREBEKE, loco Mr. MAUSSION, advocaat, die voor de verzoekende partij verschijnt en van Mr. B. CAMBIER, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer DEROUAUX, eerste auditeur-afdelingshoofd;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende gegevens nuttig zijn voor het onderzoek van het beroep :

1. De verzoekende partij, handelsvennootschap naar Zwitsers recht, zegt dat ze cessionaris is van een Europees brevet nr. 0.599.600 op naam van CIBA GEIGY AG, opgesteld in de Engelse taal en waarin inzonderheid melding wordt gemaakt van België. De vermelding van de afgifte van dat octrooi is bekendgemaakt in het Europees Octrooiblad op 11 december 1996.

De verzoekende partij, die wenste dat dit octrooi uitwerking zou hebben in België, heeft de vertaling ervan pas op 14 maart 1997 overgelegd.

In een brief van 18 maart 1997 is de erkende gemachtigde van de verzoekende partij ervan op de hoogte gebracht dat brevet nr. 0.599.600 zonder

gevolg verklaard is, aangezien de vertaling ervan niet is overgelegd binnen drie maanden na de bekendmaking van de afgifte ervan.

2. Op 7 mei 1997 heeft de erkende gemachtigde van de verzoekende partij aan de verwerende partij een aanvraag tot herstel van het octrooi gericht waarin hij aanvoert dat een overeenkomstige toepassing kan worden gemaakt van andere wetsbepalingen terzake, inzonderheid artikel 41, § 2, van de wet van 28 maart 1984 op de uitvindingsoctrooien en van het beginsel van de restitutio in integrum.

3. Bij een brief van 22 mei 1997 heeft de directeur van de Dienst voor industriële eigendom aan de erkende gemachtigde van de verzoekende partij laten weten dat hij niet kon ingaan op haar verzoek. Hij geeft daarvoor de volgende verklaring :

" Hoewel uw analyse gestaafd wordt met interessante argumenten, zal u begrijpen dat het de Dienst voor de industriële eigendom niet toekomt om zich in de plaats te stellen van de wetgever en te zorgen voor een nieuwe mogelijkheid van herstel die zou komen bovenop die waarin voorzien wordt door artikel 41 van de wet van 28 maart 1984.

Pro memorie, artikel 41, § 1, van de wet van 28 maart 1984 bepaalt dat "in het geval bedoeld in artikel 40, § 2, (niet-betaling van de taks) (...) herstel in rechten (kan) worden aangevraagd door de houder van de octrooiaanvraag of van het octrooi indien hij een geldige reden voor de niet-betaling van de jaartaks kan invoeren".

De aanvraag tot herstel die u ons voorlegt is gesteund op de niet-tijdige indiening en niet op een niet-tijdige betaling".

De beslissing die vervat ligt in deze brief vormt de bestreden handeling.

Overwegende dat de verwerende partij een exceptie van onbevoegdheid van de Raad van State opwerpt, enerzijds omdat "de wet op uitdrukkelijke wijze aan de rechterlijke macht de bevoegdheid inzake octrooien toekent" en anderzijds, omdat "het echte onderwerp van het beroep de erkenning is van een exclusief recht op de exploitatie van een uitvinding op het Belgisch grondgebied, met andere woorden een subjectief recht dat niet valt onder de bevoegdheid van de Raad van State";

Overwegende dat de verzoekende partij eerst wijst op de tekst van artikel 73 van de wet van 28 maart 1984 op de uitvindingsoctrooien, en daarna betoogt dat die bepaling de bevoegdheid uitsluit van de vrederechter ten voordele van

de rechtbank van eerste aanleg, maar geenszins de bevoegdheid uitsluit van de Raad van State wat betreft het beslechten van beroepen tot nietigverklaring van administratieve beslissingen inzake octrooien; dat zij een bevestiging ziet voor haar stelling in de parlementaire voorbereiding van de voornoemde wet van 28 maart 1984; dat zij in ondergeschikte orde in haar laatste memorie de Raad van State verzoekt de volgende vraag te stellen aan het Arbitragehof :

" Is artikel 73 van de wet van 28 maart 1984 op de uitvindingsoctrooien strijdig met de artikelen 10 en 11 van de gecoördineerde Grondwet, in onderlinge samenhang gelezen met artikel 191 ervan, als het aldus geïnterpreteerd zou worden dat het elke bevoegdheid van de Raad van State inzake uitvindingsoctrooien uitsluit zodat de houders van octrooien en in het bijzonder van Europese octrooien geen beroep kunnen instellen bij die Raad tegen een administratieve beslissing die met machtsoverschrijding is vastgesteld of die de substantiële of op straffe van nietigheid voorgeschreven vormvereisten schendt, terwijl die houders van octrooien zich in een identieke of soortgelijke situatie bevinden als die waarin andere burgers zich bevinden die geconfronteerd worden met zulk een onwettige administratieve beslissing en dit zonder dat enige objectieve en redelijke rechtvaardiging zulke discriminatie zou kunnen motiveren ?";

Overwegende dat volgens artikel 73, § 1, eerste lid, van de wet van 28 maart 1984 op de uitvindingsoctrooien "de rechtbanken van eerste aanleg (...) kennis (nemen) van de vorderingen inzake octrooien wat ook het bedrag van deze vordering zij"; dat de bevoegdheid die deze bepaling toekent aan de rechtbank van eerste aanleg de bevoegdheid van de Raad van State uitsluit; dat de onbevoegdheid van de Raad van State rechtstreeks voortvloeit uit het voornoemde artikel 73 en niet uit de artikelen 144 en 145 van de Grondwet;

Overwegende dat de prejudiciële vraag die de verzoekende partij de Raad van State vraagt te stellen aan het Arbitragehof niet bepaalt met welke categorie van personen de houders van Europese uitvindingsoctrooien vergeleken moeten worden in het licht van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, terwijl de verwijzing naar die bepalingen een vergelijking veronderstelt; dat de vraag er in feite toe strekt het Arbitragehof uit te nodigen zich uit te spreken over de rechtspraak van de Raad van State met betrekking tot de aangelegenheid die het onderwerp uitmaakt van het geschil, terwijl het Arbitragehof zich onbevoegd heeft verklaard om kennis te nemen van die rechtspraak;

Overwegende voorts dat volgens artikel 26, § 2, tweede lid, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, het rechtscollege waarvoor een prejudiciële vraag wordt opgeworpen niet ertoe gehouden is om deze te stellen "wanneer de vordering niet ontvankelijk is om procedureredenen die ontleend zijn aan normen die zelf niet het onderwerp uitmaken van het verzoek tot het stellen van de prejudiciële vraag"; dat in casu uit arrest nr. 69/2000 van het

Arbitragehof van 14 juni 2000 blijkt dat de door artikel 5 van de voornoemde wet van 8 juli 1977 opgelegde termijn voor de indiening van de vertaling van de octrooien een dwingende niet verlengbare termijn is; dat daaruit voortvloeit dat zelfs in geval van nietigverklaring van de bestreden handeling, de verwerende partij alleen maar zou kunnen weigeren om de aanvraag tot herstel van het octrooi van de verzoekende partij in te willigen; dat de verzoekende partij bijgevolg geen belang heeft bij de nietigverklaring die zij vordert en dat het beroep moet worden verworpen op grond van artikel 19 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973; dat deze laatste rechtsregel zelf niet het onderwerp uitmaakt van de prejudiciële vraag,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 7.000 frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op zestien maart tweeduizend en één door :

de Hr.	GEUS,	kamervoorzitter,
Mevr.	DAURMONT,	staatsraad,
Mevr.	GEHLEN,	staatsraad,
Mevr.	HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Cl. HONDERMARCQ.

J.-Cl. GEUS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.x